

این فایل ترجمه توسط وب سایت زبان امید تهیه شده است.
هر گونه کپی و یا استفاده از آن توسط وب سایت های
دیگر پیگرد قانونی خواهد داشت.

www.languagecentre.ir

امتحان شفاهی

استفان و کارلوس، ایتالیایی را به عنوان زبان خارجی می خوانند. امروز، روز امتحان نهایی آنهاست، و استفان برای امتحان شفاهی آماده نیست.

استفان: سلام، کارلوس! آیا امتحان را تمام کرده ای؟ (امتحان داده ای؟)

کارلوس: بله، خانم کیمبل از من خواست که به تو بگویم سریع بروی.

استفان: خیلی خوب، چه سؤال هایی از تو پرسید؟

کارلوس: اول از من پرسید که اسمم چیست.

استفان: خب، سوال بسیار آسانی بود، نه؟

کارلوس: بله، به جر اینکه یادم نمی آمد! و بعد پرسید آیا به زبان دیگری صحبت می کنم؟

استفان: بله، بله، ادامه بده. دیگه چی پرسید؟

کارلوس: اووم، دارم سعی میکنم که یادم بیاد. اوه! بهم یک عکس نشان داد و از ن خواست تا توصیفش کنم.

استفان: اوه، خدای من! من قبول نمی شوم.

چه کسی از بچه‌ها مراقبت می‌کند؟

سرتاسر جهان، زنان زیادی خارج از خانه کار می‌کنند. در کشور آمریکا، بیش از 70 درصد زنان دارای کودکان زیر 18 سال، غیر از خانه داری و مادر بودن شغل دیگری دارند. بیشتر آنها در زمینه‌هایی که برای زنان مرسوم است مانند روحانیت، فروش، تحصیلات و خدمات کار می‌کنند. اگرچه، تعداد روبه افزایشی از زنان، شغلی را انتخاب می‌کنند که نیاز است ساعت‌های زیادی خارج از خانه باشند. این زنان، مهندس، سیاستمدار، پزشک، وکیل و دانشمند هستند و تعداد کمی از آنها شروع به اشتغال در شغل‌های اجرایی در تجارت، دولت و بانکداری کرده‌اند و به اصطلاح سقف شیشه‌ای را شکسته‌اند.

عوامل مربوط به پول بر روی کارکردن زنان تأثیر می‌گذارد. بعضی‌ها کار تمام وقت، بعضی‌ها کار پاره وقت و بعضی‌ها به دنبال راه خلاقانه‌ای مانند برنامه کاری منعطف یا تقسیم شغلی هستند. بیشتر آنها مادران تنهایی هستند که به تنهایی فرزندانشان را بزرگ می‌کنند. اما در بیشتر موارد، یک درآمد در خانواده حقیقتاً کافی نیست و والدین هر دو باید کار کنند تا خانواده را حمایت کنند. با یک نگاه به گذشته، از بعد از هزاره جدید، معلوم می‌شود که نقش زنان متأهل در آمریکا کاملاً از دهه 1950 و 1960 تغییر کرده است نسبت به زمانی که مسلم بود زنان باید در خانه بمانند و بچه‌ها را تربیت کنند. این تصویری است که هنوز در فیلم‌ها و تبلیغات آمریکایی به تصویر کشیده می‌شود. در واقع، ترکیب سنتی شوهر به عنوان تنها نان آور و زن به عنوان مادری که در خانه می‌ماند و از یک یا دو فرزند مراقبت می‌کند امروزه تنها هفت درصد از جمعیت ایالت متحده را تشکیل می‌دهد.

پس چه کسی از فرزندان مراقبت می‌کند؟

زمانی که خانواده‌های بزرگ - فرزندان، والدین، پدر و مادر بزرگ‌ها، عمه‌ها و خاله‌ها و عموها و دایی‌ها - در یک شهر و یا بعضی وقت‌ها در یک خانه زندگی می‌کردند، یکی از اقوام والدین شاغل از فرزندان مراقبت می‌کرد. اما با شروع انقلاب صنعتی، مردم از مزارع و شهرهای کوچک کوچ کردند تا فرصت‌های شغلی بهتری را در شهرهای بزرگ پیدا کنند. امروزه، بیشتر اوقات، خانواده فقط همان خانواده بدبختی است یعنی مادر، پدر و فرزندان. یا می‌تواند خانواده تک‌والد باشد که یا پدر و یا مادر با فرزندان زندگی می‌کنند. تغییر دیگر، خانواده

ترجمه کتاب 3 Intermediate – درس 1

ترکیبی است، که نتیجه ی ازدواج زنان یا مردانی که قبلاً ازدواج کرده بودند و با فرزندان خودشان از ازدواج قبلی، خانواده جدید میسازند.

پس چه کسی از فرزندان زمان کار والدین، مراقب می کند؟ جواب این سوال متنوع است:

1- بعضی والدین فرزندان خود را در مراکز مراقبت روزانه می گذارند.

2- بعضی والدین فرزندان خود را در مراکز مراقبت روزانه خصوصی در خانه های شخصی می گذارند.

3- شرکت ها و بیمارستان ها متوجه شدند که میسر ساختن مراقبت روزانه در محل کار کارمندان را شادتر و تولیدکننده تر می کند.

4- فرد و یا زوج هایی که به اندازه کافی ثروتمند هستند، پرستار بچه دارند، خانمی که برای مراقبت از بچه ها به خانه خودشان می آید. بیشتر این کارگرانی که از بچه ها مراقبت می کنند، اهل کشورهای دیگر هستند، مانند: انگلستان، جامائیکا، لهستان و یا فیلیپین.

روندی که جدیداً پدیدار شده است، تقسیم مسئولیت مراقبت از بچه ها بین زن و شوهر است. زوج های جوان تلاش می کنند طوری برنامه کاری خود را بچینند که در ساعت و یا شیفت مخالف باهم کار کنند تا یکی از والدین همیشه با بچه ها باشد. از آنجاییکه مراقبت از کودکان گران است، زوج های جوان، این امر باعث صرفه جویی در هزینه های زوج جوانی می شود که سعی در ساختن زندگیشان دارند و می خواهند محیط امنی برای خانواده فراهم کنند. زن و شهر ممکن کار خانه را نیز بین خودشان تقسیم کنند. بعضی پدران به اندازه مادران توانایی پختن شام، تعویض و حمام کردن کودک و لباس شستن را دارند.

در بعضی موارد، درآمد زن برای هزینه های خانواده کافی است و پدر "شوهر خانه" می شود. این موارد هنوز نسبتاً کمیاب است. با این حال، این یک روند مثبت است که بنظر می رسد پدر زمان بیشتری را با فرزندانشان می گذراند. در بررسی های اخیر، طبق گفته دکتر لیون هافمن¹ کسی که مرکز پرنت چایلد را در نیویورک سایکوآنالیتیک سوسایتی² اداره می کند، بچه های مورد آزمایش گفتند که زمانشان را به طور مساوی با پدر و مادرشان می گذرانند. "این یکی از تغییرات فرهنگی مهم است". در این تمرین به مدت 30 سال، دکتر هافمن تفاوت بسیار چشمگیری در دخالت پدر در همه کارها از مراقبت تا تصمیم گیری کلی در مورد زندگی بچه ها پیدا کرده است.

¹ Leon Hoffman

² Psychoanalytic Society